

PRZEMÓWIENIE ORDYNARIUSZA PRAWOSŁAWNEJ DIECEZJI LUBELSKO-CHEŁMSKIEJ

Arcybiskupa ABLA

Dostojni panowie profesorowie Uniwersytetu Marii-Curie Skłodowskiej w Lublinie, bezpośredni pracownicy Kolegium w Białej Podlaskiej, drodzy prelegenci, czcigodni duszpasterze obu naszych religii chrześcijańskich,

Miło mi jest, że dzisiaj, w dzień osobistej pamięci w kościele prawosławnym Cyryla i Metodego, zgromadzone jest duchowieństwo i kościoła rzymsko-katolickiego i kościoła prawosławnego. Myślę, że jest to dobry przykład dla młodzieży studiującej, a także dobra realizacja misji świętych braci Cyryla i Metodego.

W pierwszych słowach pragnę serdecznie podziękować inicjatorom tej tradycyjnej uroczystości bialskiej - organizowanych Dni Cyryla i Metodego, za tą otwartość i włączenie kościoła prawosławnego oraz za zaproszenie mojej osoby do przyjęcia wraz z Panem Prezydentem miasta Biała Podlaska patronatu honorowego.

Kościół prawosławny jest bezpośrednim spadkobiercą misyjnej pracy oświecicieli polskich Słowian – świętych braci Cyryla i Metodego. Szczególnie adoruje ich pamięć i trud misyjny święta cerkiew podnosząc ich do miana równych apostołom, albowiem to oni są początkiem obrządku wschodniego na naszych ziemiach polskich. Historia podaje, że święty Cyryl stworzył najstarsze pismo słowiańskie oraz przetłumaczył na język staro-cerkiewno-słowiański cały zbiór Pisma Świętego. Natomiast święty Metody, brat Cyryla, biskup Księstwa Wielkich Moraw, wprowadził język staro-cerkiewno-słowiański do liturgii. Język ten jest rozpowszechniony wśród południowych i wschodnich Słowian, a także w Rumunii, gdzie bazą językową jest głągolica. Język staro-cerkiewno-słowiański jest językiem liturgicznym prawosławnych w Polsce.

Ugruntowując wiarę chrześcijańską na Morawach i Bułgarii przez przekłady Pisma Świętego i ksiąg liturgicznych na język starocerkiewnosłowiański, święty Cyryl i Metody nie omieszkali objąć swoją apostołską gorliwością i pozostałe kraje słowiańskie – szczególnie od czasu kiedy Metody został biskupem Wielkich Moraw. Granice Wielkiego Księstwa Morawskiego, a tym samym i diecezji świętego Metodego, przebiegały na północy wzdłuż granic Dolnego Śląska po Wielkopolskę. Polska, z natury rzeczy, była jedną z pierwszych tych ziem, ku której powinna była się zwrócić świętobliwa działalność tego wielkiego męża apostołskiego już chociażby ze względu na sąsiedztwo z Morawami, a jeszcze bardziej dlatego, że w związku z rozszerzeniem się Wielkomorawskiego Księstwa za Światopełką znaczna jej część – Śląsk z Wrocławiem i Opolem, Kraków i cała Małopolska weszły właśnie w jej skład, co za tym idzie - stały się częścią diecezji Wielkogradzkiej, czyli Metodego.

Znany powszechnie jest fakt, że w nie tak odległej historii imiona świętych Słowian, braci Cyryla i Metodego, stały się patronami Polski i całej Europy wschodniej. To właśnie dzisiaj adorujemy pamięć tych wielkich patronów naszego narodu. Słyszysz się dzisiaj, moi drodzy, jak odczuwamy w życiu społecznym mnóstwo podziałów między naszymi narodami słowiańskimi. Gdybyśmy częściej analizowali życie, wielki trud apostołski Świętych Cyryla i Metodego, bylibyśmy realizatorami w dzisiejszych tak odległych czasach tej wielkiej misji, tego apostołstwa, z którą bracia przyszli przed

niemalże już jedenastoma stuleciami na nasze ziemie. Dzisiaj, tegoroczne obchody dają nam możliwość jeszcze raz wgłębić się bardziej w tę wielką misyjną apostolską działalność świętych Cyryla i Metodego.

Życzę organizatorom, profesorom tutejszego Kolegium, a także zaproszonym gościom z zagranicy, aby w wystąpieniach, prelekcjach naświetlali fakt, iż w Polsce powinno się więcej mówić o spuściźnie równych apostołom Cyryla i Metodego. Życzę, żeby ten szlachetny i Bogiem błogosławiony zamiar w tegoroczne dni był sukcesywnie zrealizowany. Dziękuję.